

Fent créixer Males Herbes

L'editorial cofundada per l'osonenc Ramon Mas compleix cinc anys, fent-se un lloc en el panorama català amb un catàleg de nous autors i apostes literàries arriscades

Vic

Jordi Vilarrodà

En el panorama editorial català, dominat pel gran conglomerat de Planeta, al llarg dels darrers anys han anat sorgint petits segells que s'han anat fent un prestigi entre els lectors. Una d'aquestes és Males Herbes, que ara compleix cinc anys de vida, impulsada per l'escriptor i cantant Ramon Mas, de Sant Julià de Vilatorrada, i el gironí Ricard Planas. La seva col·lecció de referència, *Distorsions*, acumula ja un catàleg de 40 títols entre els quals hi ha moltes apostes per noves veus i traduccions inèdites al català.

Allò que podria semblar un inconvenient es converteix en una oportunitat: "Hem anat omplint espais que als grans ni els interessaven", diu Ramon Mas. El balanç dels cinc anys és positiu per "la visibilitat i el respecte" que estan aconseguint. Tenint clar, això sí, que "un llibre normal ven poc". La realitat de la lectura al país és la que és, i les bones crítiques no garanteixen vendes espectaculars.

Males Herbes va començar amb expectatives altes, publicant 10 títols el primer any, "per fer catàleg de pressa". I donant joc a noves generacions. "Pensàvem que hi havia d'haver, segur, gent que estava escrivint coses interessants en català i ningú no els donava veu". Els tres primers llibres (la traducció de *Bressol de gat* de Kurt Vonnegut, la novel·la *El regal de Gliese* del músic Víctor Nubla i la recuperació d'un títol mig oblidat de Miquel Àngel Riera com *La rara anatomia dels centaures*) eren tota una declaració de principis. Després van venir Josep Maria Argemí, Muriel Villanueva... veus de noves generacions per demostrar que hi havia modernitat més enllà de Quim Monzó. Alguns d'ells osonencs com Ricard Sanglas, de Roda de Ter (*100.000 candeles*), o Ferran Garcia, de Vic (*Recorda que moriràs*). Són eclèctics: no han tingut manies de publicar un clàssic com Joaquim Carbó i han entrat en la literatura de gènere, policíaca i de ficció. Mas vol evitar aquesta etiqueta perquè trien "llibres que pugui llegir qualsevol lector exigent, i no només un fan" d'aquests gèneres. Ara per ara, està orgullós de dir que "els 40 títols de la col·lecció

Ramon Mas a Vic, amb el llibre 'Òsties', que presentarà el dia 30 de març al bar El Gravat

'Òsties', poesia rotunda

La música és a l'origen dels poemes que ara publica

Vic

J.V.

Breu, concisa, colpidora. Com el seu nom. *Òsties* (AdiA Edicions) és el recull poètic que Ramon Mas acaba de publicar. Perquè a més d'editar, escriu. I fins ara només havia fet narrativa, a *Crònica d'un delictes menor* (2012) i *Mentre el món explota* (2014), que va signar amb el nom de Roderic Mestres. L'autor crea "que no tenia veu poètica" i la va descobrir a partir de les lletres de cançons que ha anat fent els últims anys en els seus projectes musicals: els FP, ara inactius, i el més nou, Matagalls. "En les cançons anava escrivint poesia sense voler, he vist que tenia veu poètica sense adonar-me'n". El títol, *Òsties*, té una certa relació amb els

textos, que són "reaccions, respostes que venen de moments personals, quan has rebut una hòstia i la tornes". Poemes curts que provoquen un impacte en el lector de la mateixa manera que ho fa el títol, aquest *òsties* sense h que hi ha a la portada i que va ser-hi des del primer moment, fins i tot abans d'escriure alguns dels textos. "M'oblido de qualsevol metàfora que no sigui comprensible a la primera lectura". L'activitat musical de Ramon Mas és indisociable d'aquest llibre: hi ha una lletra sencera dels FP i un parell més que formen part del repertori actual de Matagalls, un duet que forma amb Xavi Garcia. "Soc un guitarrista frustrat", confessa l'autor, "i la meua aportació en tots els projectes on he estat són les lletres".

Distorsions estan vius", és a dir, que es mantenen en el catàleg.

La filosofia de Males Herbes implica llegir molt i estar oberts. I això vol dir una feina, perquè som un país de lletraferits. En excés. "Hi ha molta gent que escriu sense haver llegit gaire, els tallers d'escriptura tenen gairebé més èxit que les llibreries". Els originals que arriben a Males Herbes no es poden llegir tots, malgrat que ho intenten. I a vegades han apostat per un autor sense cap referència, només llegint una obra que els ha semblat bona. De cara a Sant Jordi tenen unes quantes apostes fortes per portar als taulells de les llibreries: *Aventures i desventures de Joan Orpí* de Max Besora, un dels valors emergents que

ja havia publicat a la casa. I també l'*Atles de micronacions* de l'italià Graziano Graziani, un curiós inventari de petits territoris que un dia van declarar la independència sense que ningú no els fes gaire cas, des de l'Imperi

Han publicat osonencs com Ferran Garcia i Ricard Sanglas

d'Atlantis fins al Regne Gai i Lèsbic de les Illes del Mar del Corall. I encara han de sortir el recull de contes *Nines* de Muriel Villanueva i el còmic –o millor dit, novel·la gràfica– *Monturiol i les pedres de l'infern*, de Sebastià Roig i Toni Benaiges. "Ara

tenim tancat el calendari de publicacions fins al 2018", diu Mas. Els dissenys de les cobertes, molts d'ells amb un verd que ja s'ha fet marca de la casa, també provenen d'Osona: els fa el músic i dissenyador Eduard Vila, de Gurb.

Mantenir aquest ritme i no voler créixer més del compte ("una editorial com aquesta ha de ser d'una o dues persones, i treballant des de casa") és la clau que veu per encarar el futur. No es pot perdre mai de vista que en aquest país "es llegeixen els llibres que es llegeixen". I que els marges de l'editor són petits perquè la distribució s'emporta un 56% del preu. Els mou la passió per la feina i somiar "que publiquem títols que d'aquí a cent anys es puguin llegir".

Comença el cicle Poesia al Gravat aquest dilluns

Vic

EL 9 NOU

La traductora Meritxell Cucurella-Jorba obrirà aquest dilluns una nova edició del cicle Poesia al Gravat, que porta al bar El Gravat de Vic veus destacades de la poesia contemporània, en primera persona o a través dels seus traductors. El cicle constarà de quatre sessions, fins al 3 d'abril, i enguany s'emmarca dins de la commemoració del 25+1 aniversari d'H, Associació per a les Arts Contemporànies.

En la primera sessió Cucurella-Jorba parlarà sobre l'escriptora italiana Alda Merini (1931-2009) i el seu llibre *Clínica de l'abandó*, el darrer que va publicar i que va dictar –més que no escriure directament– en el sanatori mental on va passar els darrers anys de la seva vida. Dolor i vitalisme es barregen en els seus textos, que Cucurella-Jorba va portar al català. Amb la traducció de *Clínica de l'abandó* va guanyar el 12è Premi Jordi Domènech de Traducció de Poesia. En les properes sessions, hi participaran la poeta Sònia Moya, amb el seu darrer llibre *Intersecció de conjunts* (23 de març), i Ramon Mas, amb el recull *Òsties* (30 de març). La darrera sessió consistirà en una tria de textos que ha fet Víctor Sunyol de poetes europeus que a la vegada han estat pintors, des del Renaixement fins a l'actualitat, llegits per Montse Vellvehí i amb l'acompanyament a la guitarra de Marc Serra. Totes les sessions es faran al bar El Gravat, a 2/4 de 8 del vespre.

Les Masies de Roda convoca el premi de poesia Miquel Arimany

Les Masies de Roda

L'Ajuntament de les Masies de Roda ha fet pública la convocatòria del premi Miquel Arimany, que es dedica a poesia i a prosa de forma alternativa. Enguany el premi és de poesia, amb una dotació de 1.200 euros per a l'obra guanyadora, que es publicarà posteriorment en un llibre. Els originals s'han de presentar abans de 31 de maig a les oficines de l'Ajuntament i el veredict del jurat es farà públic el 30 de setembre. El premi recorda la figura de l'escriptor, traductor i gramàtic Miquel Arimany, vinculat al poble.